

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.IV.20.643/2022/5.

A tanács tagjai:

Dr. Kovács Zsuzsanna a tanács elnöke

Dr. Pataki Árpád előadó bíró

Dr. Stark Marianna bíró

A felperes:

felperes (cím)

A felperes képviselője:

Dr. Kovátsits László Ügyvédi Iroda (cím1, ügyintéző: dr. Kovátsits László ügyvéd)

Az alperes:

alperes (cím2)

Az alperes képviselője:

Dr. Nehéz-Posony Katinka ügyvéd (cím3)

A per tárgya:

Személyiségi jog megsértése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

A felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Ítéltábla 8.Pf.20.024/2022/4.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Fővárosi Törvényszék 35.P.21.363/2021/9.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 120.000 (százhuszezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A le nem rótt 100.000 (százezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket a felperes köteles az államnak – külön felhívásra – megtéríteni.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2015. és 2019. között a név elnevezésű szervezet elnöke volt, a perbeli időszakban országgyűlési képviselő. Az alperes által kiadott név1 című hetilap (a továbbiakban: név1) dátum-i számában, a „név2ban” rovatban több cikk jelent meg a név3 és a legfiatalabb választók viszonyáról. Ezek egyike, a „Megkopott fény, eltüntetett cégek” című cikk a név3 ifjúsági szervezetével, a névsal foglalkozott annak bemutatása mellett, hogy a szervezet veszített a presztízséből. A szerző beszámol arról, hogy a 2019-es önkormányzati választások kampányában abban számítottak a szervezetre, hogy név4 budapesti főpolgármester-jelölt elleni negatív kampánynak „arcot adjanak”. Ezzel kapcsolatban a szerző úgy összegez, hogy az „olyan piszkos munka is rájuk maradt, mint amikor letakart lajstromszámú hajóval igyekeztek megzavarni név4t”. A cikk arról is tájékoztat, hogy a választások eredményét a név3ben úgy értékelték, hogy nem sikerült elérniük a fiatalokat és a felismerésnek kézzelfogható következménye a név pozícióvesztése. Ennek következtében a politikusok utánképzésének feladatát lassan átveszi az Alapjogokért Központ, a név pedig egyre inkább megmarad a politikai vállalkozóknak, akik saját cégeik, vállalkozásaik felfuttatására törekszenek. Ezt követően a szerző beszámol arról, hogy a név által létrehozott intézményeket – melyek hatalmas pénzek elosztásáról dönthettek – a közelmúltban átszervezték, átnevezték. Az intézmények sorsának, tevékenységének bemutatását követően a cikk azzal a következtetéssel zárult, hogy míg az intézmények körül a tisztogatás a kulisszák mögött zajlott, személyi következmények nem voltak, minden korábbi vezető új megbízásokat kapott, illetve „a név éléről négy év után most menesztett felperes is biztosan talál magának új elfoglaltságot”.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

[2] A felperes a keresetében kérte megállapítani, hogy a fent ismertetett cikkben az alperes megsértette a jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát, ezért kérte az alperest elégtétel adására és egy millió forint sérelemdíj megfizetésére kötelezni. Kereseti álláspontja szerint az „És az olyan piszkos munka is rájuk maradt, mint amikor letakart lajstromszámú hajóval igyekeztek megzavarni név4t” (1. közlés), illetve „A név éléről négy év után most menesztett felperes is biztosan talál magának új elfoglaltságot” (2. közlés) kitételek a személyére vonatkozó valótlan és sértő tényállításokat tartalmaztak. Az 1. közlés esetében nem volt köze a főpolgármester-jelölt név5 rendezvényhajón 2019. szeptember 22-én tartott sajtótájékoztatójának megzavarásához, amikor ismeretlen személyek egy letakart lajstromszámú hajóról hangos cirkuszi zenét játszottak. Ez a zavaró magatartás bűncselekmény, és ha valakit ezzel vádolnak, az a közfelfogás szerint sértő tartalmat hordoz. A 2. közlés tekintetében előadta, hogy őt nem menesztették a név éléről, a szervezet Alapszabálya szerint, aki a 35. életévét betöltötte, annak rendes tagsága automatikusan pártoló tagsággá alakul át, kivéve, ha a 35. életév betöltése előtt tisztségre választják meg. Ilyen esetben a 35. életévét betöltött tisztségviselő a tisztség betöltése időtartamának lejártáig tag marad – tagsága a korhatár elérése és az elnöki tisztség időtartamának letelte miatt szűnt meg.

[3] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Az 1. közléssel kapcsolatban hiányolta a felperes perbeli legitimációját (kereshetőségi jogát) és mindkét közlést okszerű újságírói következtetésnek minősítette, mely az alkotmányos alapjogként rögzített szabad véleménynyilvánításhoz való jog védelme alatt áll. Az igényelt sérelemdíjat indokolatlannak, összegét eltúlzottnak tartotta. Hivatkozott arra, hogy a felperes közszereplő, így fokozott tűrési kötelezettséggel kell viselnie a személyéről kifejtett kritikát, és észrevételezte, hogy a felperes az igényét csak két évvel a cikk megjelenését követően érvényesítette, ami arra utal, hogy jóhírneve érdemben nem sérülhetett.

Az első- és másodfokú ítélet

[4] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította és a felperest eljárási költség és illeték megfizetésére kötelezte.

[5] Az 1. közlés értelmezésével a felperes perbeli legitimációjának vizsgálata során abból indult ki, hogy a felperes személyének a szűkebb vagy tágabb környezete számára egyértelműen felismerhetőnek kell lennie az adott közlésből. A konkrét esetben a kifogásolt közlés szöveggörnyezete a névről, mint a kormányzó párt ifjúsági szervezetéről szóló kijelentés, ezért a PK 13. számú állásfoglalásra is figyelemmel, arra a következtetésre jutott, hogy a felperes közvetlen személyes érintettsége (kereshetőségi joga) hiányzik.

[6] Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a 2. közlés a felperest követlenül megnevezi ugyan, a jóhírnév sérelme azonban a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 2:42. § (2) bekezdése, 2:44. §-a, és a 2:45. § (2) bekezdése alapján nem állapítható meg. Az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdésére és az Alkotmánybíróság határozataira figyelemmel kiemelte, hogy a cikk témája közéleti kérdéssel, a név és a nagyobbik kormánypárt (név3) viszonyával kapcsolatos, közérdeklődésre számot tartó közléseket taglal, a közügyek szabad vitatását szolgáló véleménynyilvánítás pedig szükséges és arányos mértékben korlátozhatja a közéleti szereplők, így a felperes személyiségi jogát is. Úgy értékelte, hogy a felperes személyével kapcsolatban a „menesztették” kifejezés újságírói értékítéletet fejez ki, nem minősül tényállításnak. A negatív értékítélet, bírálat önmagában nem jogsértő akkor sem, ha a vélemény az érintettre nézve sérelmes, és azzal nem mindenki ért egyet. A szerző az név6 Kft. ügyei, az Állami Számvevőszék, valamint az Európai Unió egyik intézménye, az név7 jelentése kapcsán vont le újságírói következtetést arra nézve, hogy a felperes tevékenysége nem minősíthető sikeresnek a név élén. Az Alkotmánybíróság gyakorlata alapján rögzítette: értékelni kell azt is, hogy a felperes közéleti szereplőként hozzáfér a válaszadáshoz szükséges kommunikációs csatornákhöz, a személyét illető kritikát túrni köteles, figyelemmel arra, hogy az egyértelműen közéleti tevékenységéhez kapcsolódott. Az elsőfokú bíróság nem tartotta szükségesnek a bizonyítás körében a felperes személyes meghallgatását, illetve a név8 Közvélemény-kutató Intézetnek a név népszerűségére vonatkozó kutatásának csatolását.

[7] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta és a felperest másodfokú eljárási költség és illeték megfizetésére kötelezte.

[8] Indokolása szerint az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás kiegészítésére nincs szükség. Amennyiben ugyanis az 1. közlés esetében kereset elutasítása a kereshetőségi jog hiánya miatt helytálló, nem szükséges a közlés alapjául szolgáló esemény, a kampányrendezvény megzavarása körülményeinek részletes ismertetése. A 2. közlés megítéléséhez ugyancsak nem szükséges a név Alapszabálya vonatkozó rendelkezéseinek a tényállás keretében történő ismertetése, a PK 12. számú állásfoglalás alapján kifogásolt közléseket a maguk összességében kell értékelni.

[9] Mindezeket követően a másodfokú bíróság megállapította, hogy a kifogásolt közléseket tartalmazó cikkben az újságíró a véleményét közölte, a névnek tulajdonított tevékenységére vonatkozó közlések – közöttük az 1. közlés – következtetésnek tekinthetők. A tartalmában egészen az utolsó előtti bekezdéséig a szerző nincs tulajdonított jelentőséget annak, hogy ki volt 2019. november 30-ig személy a szervezet elnöke, az elnöknek milyen tevékenysége vagy mulasztása okozta a pozícióvesztést. Róla a cikk kizárólag azt tartalmazta, hogy menesztették, de bizonyára talál majd magának új elfoglaltságot. A kampányrendezvény megzavarását a cikk nem kötötte a felperes személyéhez, azzal kapcsolatban nem a felperes személyét vagy vezetői tevékenységét kritizálták, ebben a tekintetben a névt érintő tartalom nem vonatkozott a felperesre, ezért személyes érintettsége hiányában az elsőfokú bíróság ezt

a kereseti kérelmet megalapozottan utasította el. A felperes által ebben a körben megjelölt határozatot a perbeli esetben nem tartotta iránymutatónak (Pfv.IV.20.352/2012/6.).

[10] A másodfokú bíróság álláspontja szerint a 2. közlésben a „menesztés” kifejezés egyértelműen véleménynyilvánításnak minősül, amely nem hordoz a felperesre nézve sértő tartalmat, abból az átlagos olvasó nem következett vele szemben jogilag körülírható okra. Nem jelenti azt, hogy a felperes pártoló tagként otthagytta volna a névt, vagy kötődése neki felróható okból szűnt volna meg. Ezen közlés tényleges tartalma az, hogy a szervezet éléről, annak elnöki pozíciójából a felperesnek távoznia kellett, és a cikk megnevezi az új elnököt is. Az ilyen módon kifejtett vélemény kifejezőmódjában nem volt indokolatlanul bántó, megalázó, azt a felperesnek közéleti szereplőként túrníe kell. Kiemelte, hogy egy személy közéleti tevékenységet végző szervezet éléről történő távozásának kérdése közérdeklődésre számot tartó kérdésnek minősül, a cikkben a 2019-es önkormányzati választási kampányt és a választások következményeit értékelték.

[11] A másodfokú bíróság értékelése szerint nem sértett sem eljárási, sem anyagi jogszabályt az elsőfokú bíróság akkor, amikor a bizonyítás körében mellőzte a felperes személyes meghallgatását, így nem volt szükség a másodfokú bíróság részéről anyagi pervezetésre, az elsőfokú bíróság további bizonyításra kötelezésére. A felperestől személyesen nem volt várható olyan előadás, amelyet jogi képviselője érdemben nem adhatott elő. Miután a 2. közlés vélemény, a másodfokú bíróság szükségtelennek tartotta ebben a körben bizonyítás lefolytatását és így okirati bizonyíték (név⁸ közvélemény-kutatás) csatolását. Megállapította, hogy a bizonyítás mellőzésének részletes indokolása az elsőfokú bíróság ítéletében valóban elmaradt, amely ellentétes a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 276. § (5) bekezdésével és 346. § (5) bekezdésével, de ez azonban nem hatott ki az ügy érdemi elbírálására, így ez az eljárási szabálysértés a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését nem indokolja.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[12] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben annak hatályon kívül helyezését és elsődlegesen a keresetnek helyt adó ítélet meghozatalát, másodlagosan a másodfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. Megsértett jogszabályként hivatkozott a Ptk. 2:44. § (1) és (2) bekezdésére, a 2:45. § (2) bekezdésére, a Pp. 115. és 116. §-ra, a 183. § (1), a 199. § (2) és (3) bekezdésére, a Pp. 203. § (2) bekezdés *a)* és *b)* pontjára, a Pp. 263. § (1) bekezdésére, 266. §, 278. §-ra, a Pp. 279. § (1) bekezdésére, a 346. § (4) és (5) bekezdésére és a 394. § (3), (4) és (5) bekezdésére. Álláspontja szerint a jogerős ítélet ellentétes a PK 13. számú állásfoglalásának I. pontjával, a PK 12. számú állásfoglalás II. pontjával, a Kúria Pfv.IV.21.456/2018/7. és a Pfv.IV.20.352/2012/6. számú ítéleteivel. Felülvizsgálati érvelése szerint a másodfokú bíróság jogszabályt sértő módon nem tekintette okszerűtlennek a mérlegelést; tévedett akkor, amikor az ítéleti tényállást nem módosította, illetve nem egészítette ki, nem minősítette jogsértőnek a bizonyítás elmaradását és a hiányosan megállapított tényekből az elsőfokú bírósághoz képest nem jutott eltérő következtetésre.

[13] Az 1. közlés esetén a kereset elutasításának indokát megalapozatlannak tartotta. Vitatva a keresetösszeírás jog hiányát előadta, hogy a kialakult ítélkezési gyakorlat szerint – figyelemmel a PK 13. számú állásfoglalásra is – a felismerhetőség megvalósul akkor is, ha az adott személyt név szerint nem nevezik meg. A személyének beazonosításához elegendő volt az, hogy őt a név elnökeként jelölték meg a cikkben és ezt a szervezetet nevezték meg kampányrendezvény megzavarásáért felelősnek. Az olvasók számára a közlés azt jelenti, hogy a felperes, mint a szervezet vezetője felelős ezért az adott magatartásért, a döntést ő hozta meg. Álláspontja szerint a kampányesemény megzavarására vonatkozó közlés tényállítása, amelyre a bizonyíthatósági teszt alkalmazható. Arra vonatkozóan kifejezhető

vélemény, hogy a hangos cirkuszi zene alkalmazása zavarta-e a főpolgármester-jelölt rendezvényét, az viszont valótlán és sértő tényállítás, hogy a zavarásért ő mint a szervezet vezetője felelőssé tehető.

[14] A 2. közlés tekintetében kifejtette érvelése szerint a „menesztés” szó a közfelfogás szerint egyértelműen azt jelenti, hogy az érintett személyt valamilyen elmarasztalásra alapot adó okból „kiteszik” tisztségéből, illetve a szervezetből. A valóság ezzel szemben az, hogy miután betöltötte a 35. életévét, és a név Alapszabálya szerint rendes tagból automatikusan pártoló taggá vált, az életkor betöltését követően választott tisztségét pedig mandátuma lejártáig tölthette bekezdés, vagyis nem eltávolították, hanem a szervezet alapszabályának megfelelően mandátuma lejárt. A közlés véleményként történő értékelése esetén pedig annak ténybeli alapja hiányzik.

[15] A felperes fenntartotta a bizonyítási indítványai mellőzésére vonatkozó kifogásait.

[16] Az alperes ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte, annak helyes indokaira hivatkozással.

A Kúria döntése és jogi indokai

[17] A felperes felülvizsgálati kérelme az alábbiak szerint alaptalan.

[18] Az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához. A (2) bekezdés szerint Magyarország elismeri és védi a sajtó szabadságát és sokszínűségét, biztosítja a demokratikus közvélemény kialakulásához szükséges szabad tájékoztatás feltételeit. A Ptk. 2:42. § (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy törvény és mások jogainak korlátai között személyiségét, így különösen a magán- és családi élet, az otthon, a másokkal való – bármilyen módon, illetve eszközzel történő – kapcsolattartás és a jóhírnév tiszteletben tartásához való jogát szabadon érvényesíthesse és hogy ebben őt senki ne gátolja. A 2:43. § d) pontja szerint a személyiségi jogok sérelmét jelentik különösen a becsület és a jóhírnév megsértése. A Ptk. 2:44. § (1) bekezdése szerint a közügyek szabad vitatását biztosító alapjogok gyakorlása a közéleti szereplő személyiségi jogainak védelmét szükséges és arányos mértékben, az emberi méltóság sérelme nélkül korlátozhatja, azonban ez nem járhat a magán- és a családi életnek, valamint otthonának sérelmével. A 2:45. § (2) bekezdése szerint a jóhírnév megsértését jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó és e személyt sértő, valótlán tényt állít vagy hírszettel, vagy valós tényt hamis színben tüntet fel.

[19] Az Alkotmánybíróság elvi jelentőséggel állapította meg, hogy a közügyekkel összefüggő vélemény nyilvánításának szabadsága a szólás- és sajtószabadság legbensőbb védelmi köréhez tartozik. A közügyek megvitatása körében elhangzó véleménynyilvánítás és a rá vonatkozó védelem név2ában elsődlegesen nem a szólással érintett személyek státusza áll, hanem az, hogy a megszólaló valamely társadalmi, politikai kérdésben fejtette ki a nézeteit. A véleménynyilvánítás szabadsága az értékítéletet kifejező, az egyén személyes meggyőződését közlő megnyilvánulásokra attól függetlenül kiterjed, hogy a vélemény értékes vagy értéktelen, helyes vagy helytelen, tiszteletre méltó vagy elvetendő. A politikai véleménynyilvánítás fokozott védelme mind a közügyekben megfogalmazott értékítéletekre, mind pedig a közügyek körébe tartozó tényállításokra vonatkozik. A tények közlése tipikusan a vélemények alapja, ezért még az alkotmányos értékkel egyébként nem bíró, utóbb hamisnak bizonyult tények esetében is indokolt, hogy a jogi felelősségre vonás, a felróhatóság és az esetleges joghátrányok mértékének meghatározása körében figyelembe vegyék a közéleti viták szabadabb folyásának érdekét {7/2014. (III. 7.) AB határozat Indokolás [45], [49], [50]}.

[20] Az Alkotmánybíróság egy másik határozata szerint a közügyekkel való összefüggés vizsgálata során szükséges értékelni a közlés megjelenésének módját, körülményeit és a

vélemény tárgyát, kontextusát. A közlést érintően vizsgálni szükséges a médium típusát, a közlés apropóját adó eseményt, illetve az arra érkező reakciókat és az adott közlésnek ebben a folyamatban játszott szerepét. További szempontként szükséges értékelni a kijelentés tartalmát, stílusát, illetve a közlés aktualitását, valamint célját. Ezt követően hasonló szempontok alapján szükséges abban dönteni, hogy a közlés értékítéletnek vagy tényállításnak minősül. A közügyeket érintő értékítéletek szabad folyása biztosított, az értékítéletek közös sajátossága, hogy igazságtartalmuk nem ellenőrizhető és nem igazolható. A közvélemény tájékoztatása, figyelmének felhívása érdekében az értékítéletek, a közlések bizonyos fokú túlzást, provokációt is magukban foglalhatnak {13/2014. (IV. 18.) AB határozat Indokolás [39], [40]}.

[21] Az 1. közlés esetében a jogerős ítélet a jogsértés megállapítására irányuló kereseti kérelmet a felperes keresetőségi jogának hiányára hivatkozással utasította el. A Ptk. 2:54. § (1) bekezdése szerint a személyiségi jogokat személyesen kell érvényesíteni. A PK 13. számú állásfoglalás szerint jogsértés megállapítását az kérheti, akinek a személyére a sajtóközlemény – nevének megjelölésével vagy egyéb módon – utal, vagy akinek a személye a sajtóközlemény tartalmából felismerhető (I. pont). A felperes felülvizsgálati érvelése szerint a perbeli időszakban a szervezet elnöke ő volt, akinek a személye, tevékenysége az általa vezetett szervezet munkájával szorosan összefonódik, így személyes érintettsége attól függetlenül megállapítható, hogy az adott eseménnyel kapcsolatban (a főpolgármester-jelölt sajtókonferenciájának megzavarása) a cikk személy szerint őt nem említi.

[22] Az eljáró bíróságok helytállóan állapították meg a felperes személyes érintettségének, ezáltal a keresetőségi jogának a hiányát. A perbeli cikk alapvetően a nagyobbik kormánypárt és ifjúsági szervezetének kapcsolatával foglalkozik, csökkent-e a párt népszerűsége a fiatalok körében, illetve sikeresen működik-e a név a párt ifjúsági szervezeteként. A cikkben a szerző az ifjúsági szervezet tevékenységéről formál véleményt és ebben a körben tesz említést a sajtótájékoztató megzavarásáról. A másodfokú bíróság helyesen mutatott rá arra, hogy a cikk szerzőjének mindvégig a névnek a fiatalok körében elszenvedett presztízsveszteségéről és a szerző által kétesnek minősített ügyleteiről alkotott véleményét tükrözi. A cikk még utalásként értelmezhetően sem fogalmazott meg olyan állítást, amely szerint a felperest terhelné felelősség a kampányrendezvény megzavarásáért.

[23] A másodfokú bíróság - tartalmilag - helytállóan mutatott rá arra, hogy nem alkalmazható automatizmusként valamely szervezetre (önkormányzat, gazdasági társaság) tett közlés esetén a szervezet vezetőjének személyére (polgármester, tulajdonos, ügyvezető) is a közvetlenül vonatkoztatható tartalma. A Kúria a felperes által hivatkozott, sajtó-helyreigazítás iránt indult perben hozott Pfv.IV.20.352/2012/6. számú ítéletének tényállása szerint, amint arra a másodfokú bíróság helyesen utalt, a kifogásolt cikk nemcsak megnevezte a polgármestert, hanem olyan, az önkormányzat működésében visszásnak talált tevékenységről tájékoztatott, amelyet a cikk a polgármesteri tisztséget betöltő személyéhez kapcsolt és elemzett. A perbeli esetben a cikk azonban semmilyen módon nem utalt az említett zavaró tevékenység és a felperes személyének bármilyen összefüggésére, így a hivatkozott korábbi határozat a perbeli esettel nem összehasonlítható. Ezért a PK 12. számú állásfoglalásban is kifejtettekre figyelemmel helyesen állapította meg a jogerős ítélet, hogy a felperes személyes érintettségének megállapítása nem lehet automatikus, közvetlen kapcsolat pedig a kifogásolt közlés és a felperes tevékenysége között nem állapítható meg.

[24] A keresetőségi jog hiánya miatt szükségtelen volt a tényállás arra vonatkozó kiegészítése, hogy a sajtótájékoztató megzavarása nem köthető a névhoz, azt ismeretlen személyek követték el. Ezért a jogerős ítélet nem sértette meg a Pp. 346. § (4) bekezdésében előírt, az indokolás megállapított tényekre vonatkozó tartalmi követelményét. A felperes által felajánlott bizonyítás (felperes személyes meghallgatása, név8 közvélemény-kutatás

csatolása) ugyancsak szükségtelen volt, ezért annak mellőzésével hatályon kívül helyezésre okot adó eljárási szabálysértés nem történt. A felajánlott bizonyítás mellőzését az elsőfokú bíróság ugyan részletesen nem indokolta, így ebben a körben nem tett eleget a Pp. 346. § (5) bekezdésében rögzített indokolási kötelezettségének, ezt a mulasztást azonban a másodfokú bíróság pótolta, a keresetösségi jog hiánya miatt pedig e mulasztásnak egyébként sem volt kihatása az ügy érdemi eldöntésére.

[25] A 2. kitételben a felperes név elnöki pozíciójából való menesztésére vonatkozó közlést helytállóan minősítették az eljáró bíróságok véleménynek. A PK 12. számú állásfoglalásra is figyelemmel a kifogásolt közlést, annak szövegösszefüggésében vizsgálva megállapítható, hogy az újságíró a cikkben mindvégig tárgyalt témához kapcsolódóan, a név népszerűségvesztéséhez kapcsolhatónak tartotta a felperes pozícióvesztését. A kifogásolt szóhasználat a cikk a felperes távozását a név kudarcosnak ítélt tevékenységével hozta összefüggésbe. A felperes menesztésére vonatkozó közlés közéleti témában nyilvánított politikai vélemény, amelyet a közszereplő felperesnek tűnie kell. A vélemény, értékítélet lehet helyes vagy helytelen, igaz vagy hamis, érzelmeken vagy észérveken alapuló egyaránt, a politikai véleménynyilvánítás szabadsága pedig kiemelt védelmet élvez. Következtes és egyértelmű az ítélezési gyakorlat abban, hogy a politikai közélet szereplőinek az átlagosnál jobban kell tűniük a tevékenységükkel szemben megfogalmazott véleményeket. A perbeli esetben a kifogásolt közlés véleményként kifejezőmódjában nem volt indokolatlanul bántó, sértő vagy megalázó, nem sértette a felperes emberi méltóságát, továbbá semmilyen módon nem érintette magán- vagy családi életét.

[26] Tévesen hivatkozott a felperes a Pp. 279. § (1) bekezdésének megsértésére. A perben jogkérdés volt annak megítélése, hogy a felperes szervezet éléről való távozását a cikk miként minősítette. Miután a cikk szerzője politikai véleményt formált a felperes szervezet élén betöltött pozíciójának a megszűnéséről, a jogsértés megítélése a kifogásolt kifejezés szövegösszefüggésben való értelmezését és nem a per adatainak mérlegelését igényelte. Ezért szükségtelen volt a tényállás kiegészítése is a név Alapszabályának vonatkozó rendelkezéseivel.

[27] A felperes felülvizsgálati kérelmében megjelölte ugyan a Ptk. több alapelvi rendelkezését [1:3. §; 1:5. §; 1:6. §] azonban ezekre vonatkozóan a kérelem indokolást nem tartalmazott. Ezeket a hivatkozásokat, miután a megsértett jogszabályhely megjelölése mellett elmaradt a jogszabálysértésre való hivatkozás indokainak ismertetése, a Kúria az 1/2017. PJE határozat szerint alkalmazandó 1/2016. (II. 15.) PK vélemény 3. és 4. pontja szerint figyelmen kívül hagyta.

[28] Mindezekre tekintettel a Kúria megállapította, hogy a felülvizsgálati kérelemben megjelölt eljárási és anyagi jogi jogszabályokat a jogerős ítélet nem sértette meg, ezért azt a Pp. 424. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az alkalmazott jogszabályok és az alkalmazott joggyakorlat

[29] 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:42. § (1) bekezdés, 2:44. § (1) bekezdés, 2:45. § (2) bekezdés

2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 279. § (1) bekezdés, 346. § (4) és (5) bekezdés

PK 12., 13. számú állásfoglalás

A döntés elvi tartalma

[30] Nem alkalmazható automatizmusként valamely szervezetre (önkormányzat, gazdasági társaság) tett közlés esetén a szervezet vezetőjének személyére (polgármester, tulajdonos, ügyvezető) is a közvetlenül vonatkoztatható tartalma. Ha a perben kifogásolt közlés egy önálló jogalanyiságú szervezet tevékenységére vonatkozik, a szervezet vezetője személyes érintettségének megállapításához szükséges, hogy az érintett közlés a vezető személyes tevékenységére is vonatkozzon vagy arra közvetlenül utaljon. Politikai tevékenységet végző szervezet esetében a szabad véleménynyilvánítás lehetőségei az átlagosnál tágabbak, annak megítélése azonos a magánszemély közéleti szereplők bírálhatóságával.

Záró rész

[31] A Kúria a Pp. 86. § (3) bekezdése alapján a pervesztes felperest kötelezte az alperes képviselével felmerült felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére, amelynek összegét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján állapította meg.

[32] A le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a Pp. 101-102. §-ai alapján a pervesztes felperes köteles megtéríteni, amelynek összegét a Kúria az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése alapján állapította meg.

[33] A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmét a Pp. 405. § (1) bekezdésére figyelemmel a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson bírálta el.

Budapest, 2022. november 9.

Dr. Kovács Zsuzsanna s.k. a tanács elnöke, Dr. Pataki Árpád s.k. előadó bíró, Dr. Stark Marianna s.k. bíró